

بیاد حمید مصدق

۱۸ تا ۱۴
ام سیهالی از حمید
درود بر همه ای که در این شب غم انگیز یاد بود یا درود با شاعر رنج و آرزوی حمید
در این جا حضور دارند. از ملک بزرگواران هم رفتند. نو بار نو بنده که
ملک انوار بهار در زمان دولت هم حکمی گفت: از ملک بزرگواران هم رفتند: دروغا که فرستند
ما این هم رفتند. منیل اله فلیلی ملک انوار وقت افتادند در زمان آرزوی بی پروان نشسته
سازیدگی حسان نشسته. ملک بزرگواران هم رفتند و آفریدند و رفتند. اما رنده ماندند. زراعت بیایان
ای بزرگواران در غم بگذرید و در غم بنشینید و آفریدند و رفتند. اما رنده ماندند. زراعت بیایان
استیضات با از این است که حمید مصدق آقا ز قفس نبرد و رفت. آقا ز رفت؟

او حدود چهل سال عمری به اراد دینی جمعیه، در اسناد و تصحیح برداشت که در نیمه از سال ۱۳۴۱
تا ۱۳۷۲ نیز در جلد کتاب ارزنده به چاپ رسانید. در اراد و اراد اندیشی و عشق آفریننده بود.
شعر حمید مصدق سرشار از آرزوهای دینی و اجتماعی است. او در اراد و اراد اندیشی و عشق آفریننده بود.
به ایران که می گوید "از نخل، از سلاطین با کاسه می نوشی قدیمی ایرانم و هم گامها تا عین ایرانم".
خوبی شو هم در این است که هر کس که در آن می بیند. زبان حمید ساده، صمیمی و سهل متغی است
که به دل آفرینند و در بین مردم نفوذ همانند. زبان حمید ساده، صمیمی و سهل متغی است
بیش از بیست سال پیش من تکیه مانون نوشیدگان ما ایران را تکیه لغت که روزیست
آزاد دارم. آنوقت که امروز شاعران و نویسندگان ما مانوش ندارند تا در گذشته حمید
و سخن گاه آمیزند بندگان که آفریده ای ساده به همگی خودمان بگفت بگویم.

من این تکیه را بنا نهادم به حمید و در دفتر ساعده منزه: جانان امیر محمدی، رفاهی - مدرسی
و به دوستان و دوستداران سراد
در زمان بیاد حمید مصدق و همه شاعران و هنرمندان که در ایران و در جهان به آرزوی و

به فرزند بیداد حجت می کنند
دوران بوی کرد و خود شده بماند
گویند نوشیده دو بار نداشت
کی آمد و کی رفت در دنیا
زیرا که هنرمند گوانا
یک دم به حال آید و جاود بماند -
+ + +

گزاره

لعل ششم ژانویه ۱۹۹۹